

VANUIT DE MEIJERIJ

Het is belangrijk andermans geloof te respecteren en er niet over te oordelen. Dat vind ik en probeer ik, maar soms wordt het met wel heel moeilijk gemaakt. Clasiën en ik waren aanwezig bij het huwelijk van haar jongste neef. Het bruidspaar had een predikant ingehuurd om het huwelijk in te zegenen. Als speciale genodigden zaten we op de eerste rij van de imposante Rooms-Katholieke Kerk van Pannerden. Wegkruipen was er niet bij. Zowel het bruidspaar als de predikant hadden ons goed in het vizier. Met de liederen had ik niet zoveel, maar Henk van den Berg had ons vrijdag net verteld dat de tekst niet zo belangrijk was en ik zong maar gewoon mee. De lezingen waren uit een vertaling die ik niet zou hebben gekozen, maar ook daar kon ik wel mee leven. En wat die predikant me allemaal vertelde, ging het ene oor in en..... Totdat.....totdat hij me wist te vertellen dat God het huwelijk had ingesteld en niet de mensen. Dat was me te veel. Ik vroeg aan Clasiën, waar dat stond geschreven, maar ook zij kon me dat niet vertellen. Bij het in ontvangst nemen van mijn felicitaties vroeg de bruidegom mij of ik de kerkdienst wat had gevonden en het enige wat ik kon zeggen, was: 'ja, ik vond wel wat', zonder er verder iets over te zeggen. Ik kon toch moeilijk zeggen, dat ik het niks vond? Tijdens het laatste lied heb ik me stilgehouden. Gelukkig was de melodie ook lastig en onbekend. Het kersverse paar is me lief en ik hoop niet dat ze me er nog eens naar zullen vragen. Met deze ervaring nog maar net achter me, realiseer ik me dat ik nog een thema moet bedenken voor de zomerweek op Dopersduin. Zou het toeval zijn dat ik dit plaatje op mijn facebook zie verschijnen:

En direct bedenk ik dat 'Verbinding' misschien een mooi thema voor die zomerweek kan zijn. Verbinding van allerlei mensen met verschillende ideeën, ervaringen en verhalen. Je kunt je best verbonden voelen met mensen die anders denken.

Gelukkig.

Een mooi thema ook voor die zomerweek op Dopersduin, waar we wel wat mee kunnen. Er hoort een ander plaatje bij. Zoiets:

Of liever nog:

Het is soms ook een beetje heel veel puzzelen om de verbinding tot stand te brengen of in stand te houden.

Toon Hermans begint in dat verband zijn boek 'Ik heb het leven lief' als volgt: 'Waarom dit boek met een appel begint? Dáár vraag je me wat! Zou het een paradijselijke symboliek zijn? 'De appel', waar alles mee is begonnen? Ze 'spreken

me wel aan', die appels, moet ik zeggen. De ene keer versta ik ze wat beter dan de andere, maar ze zeggen me wèl wat. Ze zeggen me iets zonder woorden, iets in geuren en kleuren. Ze zeggen me, dat hun appelvlees aan een steeltje hangt, zoals ons mensenvlees ook aan een steeltje hing, toen wij begonnen. Goed, ons strengetje was wat langer en het appelsteeltje is wat minder 'streng', maar het komt toch op hetzelfde neer.

Ze zeggen me ook dat de appel zich vasthoudt aan het steeltje en dat het steeltje zich vasthoudt aan de tak, waar zich ook de bladeren aan vasthouden en dat de tak zich weer vasthoudt aan de boom en dat de boom zich weer vasthoudt aan de aarde en dat de aarde zich weer vasthoudt aan het licht, aan de zon en aan de regen en dat wij door die regen lopen of door die zon en dat wij die appel plukken ...

Om een lang verhaal kort te vertellen: Ze zeggen me dat het ene zich vasthoudt aan het andere en dat zó alle leven samenleeft.

Ik kan niet zeggen: 'Dit ben ik' zonder de binding te voelen met al het levende. 't Is de liefde.'

Ik wens u, ook namens Clasien, een hele goede zomer.

Graddie Meijer

Telefonisch spreekuur van de voorganger

Iedere morgen houd ik van 08.30-09.30 telefonisch spreekuur. Wat is daarvan de bedoeling?

U kunt mij bellen als u een afspraak wilt maken voor een persoonlijk gesprek, als u mij iets over uzelf wilt vertellen, maar ook als u mij iets over iemand anders wilt vertellen, omdat u denkt dat zij/hij wel extra aandacht kan gebruiken.

In het enkele geval dat ik ten tijde van het telefonisch spreekuur niet kan opnemen, kunt u een boodschap achterlaten. Dan bel ik zo spoedig mogelijk terug.

ADRESSEN: KERKGEBOUW: SMEDEN 2B, 8301 XH TE EMMELOORD

Voorganger:

Ds. G.E.G. Meijer, Munt 98, 8446 AL Heerenveen.

Telefoon: 0513-880715, mobiel: 06-47134779

E-mail: gegmeijer@doopsgezind.nl

Voorzitter: Br. B. van Berkum, Concourslaan 88, 8252 GK Dronten

Telefoon : 0321 - 334663

30^e jaargang

Nieuw E-mail : bobvanberkum@gmail.com

Secretaris (postadres): Br. J. Kuipers, Klaverhof 8, 8308 AV Nagele.

Telefoon: 06-48022386

E-mail: jan.a.kuipers@gmail.com

Penningmeester

Zr. S. Heeringa – de Hoop, Aambeeld 11, 8307 ED Ens.

Telefoon: 06-22997827

E-mail: sietske@famheeringa.com

Lid: Zr. B. Yntema-Van der Heijden, Diemenstraat 68, 8304 ED Emmeloord.

Telefoon: 0527-699270

E-mail adres: barbera.yntema@gmail.com

Lid: Zr. E. Slingerland-Veen, J. van Dieststraat 84, 8325 GN Vollenhove

Telefoon: 0527-243130

E-mail adres: sling238@telfort.nl

Website gemeente: www.dg-nop.nl

Website Ring Zwolle: www.dg-ringzwolle.nl

N.B.: Het postadres van de gemeente is het adres van de secretaris!

Geen post naar het kerkgebouw a.u.b.

Bankrekening:

Rabobank DG Gemeente NOP:

IBAN: NL48 RABO 0386 5679 56

Redactie adres Beiaard:

Br. Hein Bergman tel. 06 – 55 18 73 46

e-mail adres: h.bergman@xs4all.nl

en

Zr. Ineke Slingerland-Veen tel. 0527-243130

e-mail adres: sling238@telfort.nl

Kopij inleveren: derde week maart/mei/augustus/november

Van de redactie.

De redactie verzoekt u de kopie voor de Beiaard zowel naar Hein Bergman als naar Ineke Slingerland te sturen. Alvast hartelijk dank.

VANUIT DE KERKENRAAD

Beste broeders en zusters,

In het voorjaar meldde ik dat het voorlopig de laatste keer was dat ik iets vanuit de kerkenraad zou schrijven. Het is echter anders gelopen omdat er geen opvolging voor Ineke en mij te vinden was. Na de voorjaarsvergadering, waarbij alleen de kerkenraadsleden en één ander gemeentelid aanwezig waren, heeft de kerkenraad zich beraden over de toekomst van de gemeente. Dit resulteerde in een extra ledenvergadering op 24 mei. Deze ledenvergadering werd gelukkig wel goed bezocht. Er was slechts één agendapunt. De huidige situatie werd geschetst en de kerkenraad kwam met twee mogelijke scenario's over de toekomst van onze gemeente. Voorstel 1 waarin de kerkenraad zou bestaan uit drie leden, werd aangenomen. Iedereen is goed doordrongen van zijn of haar verantwoordelijkheid ten aanzien van het voortbestaan van onze gemeente. Dit betekent dat er zeer veel taken vanuit de kerkenraad overgeheveld zullen worden naar de leden. Hiervan ontvangt u binnenkort een overzicht. We hebben Machteld Stam van de ADS gevraagd dit proces te begeleiden, zeker op het gebied op van het reglement dat misschien aangepast moet worden.

Ineke en ik hebben de kerkenraad aangeboden tot eind 2019 in de kerkenraad te blijven om hand en spandiensten te vervullen. Wel treed ik per 1 juli af als voorzitter. We hebben een enerverende periode achter de rug, maar hopelijk kunnen we als gemeente weer vooruit.

Als laatste wens ik u allen een goede zomer toe.

Met broederlijke groet namens de kerkenraad,

Bob van Berkum, oud-voorzitter

GEMEENTEACTIVITEITEN

Alle kerkdiensten beginnen om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

23 juni	Buitendag Gezamenlijk met de Ring in Appelscha
30 juni	Gezamenlijke dienst met VVH Kampen bij ons. Anneke van der Velde preekt
14 juli	Jolanda Molenaar
28 juli	?????
11 augustus	alternatief
25 augustus	Jan Kuipers onder voorbehoud

30^e jaargang

8 september   Graddie Meijer
22 september   Jan Kuipers
6 oktober   Broederschapdag (Graddie)

WEL EN WEE

Op 16 april is zuster Dirkmaat Bakker op negentig jarige leeftijd overleden. Ze was tot vlak voor haar overlijden vitaal , wel ging haar gezichtsvermogen snel achteruit . Graddie Meijer heeft de uitvaartdienst geleid .

Zie ook haar 'in memoriam'

Wij kennen zuster Dirkmaat als een opgewekte vrouw die met veel plezier de zusterkring bezocht en met een grote passie voor haar tuin.

Wij wensen haar kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe en veel goede herinneringen aan haar.

Sietske blijf voorlopig in de luwte, ze heeft rust nodig .

Ze waakt wel over onze financiën .

We zijn blij met het prachtige orgelspel van Cees

en wij zijn heel blij met de grote opkomst op de extra ledenvergadering van 28 mei, waar een ieder bereid is het werk in de gemeente te ondersteunen en daar aan bij te dragen.

Het heeft ons goed gedaan, dank daarvoor.

Verjaardagen

Juli

27/7:Zr.deJonge-Koorenhof

Augustus

7/8:   Br. Heeringa

12/8:   Zr. Koornstra-Dijkstra

17/8:   Zr. Meijer

September

2/9:   Br. v.d. Wal

3/9:   Zr .Gerritzen

3/9:   Zr. v.d. Wal -Goedhart

4/9:   Zr. Slingerland -Veen

12/9:   Zr. van Hes-Stevens

26/9:   Br. Eldering

Allen een goede verjaardag en een mooie zomer gewenst
Barbera Yntema

VAN DE PENNINGMEESTER

Tijdens de jaarvergadering hebben we het financiële verslag over het boekjaar 2018 besproken. Zonder hulp van een aantal fondsen uit de Doopsgezinde Broederschap lukt het ons niet om financieel rond te komen. Ook voor 2019 is steun aangevraagd bij deze fondsen.

Daarnaast is het belangrijk, dat wij als leden, vrienden en belangstellenden van de Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder ook onze eigen financiële verantwoordelijkheid blijven nemen. De eerste helft van 2019 is bijna voorbij. Wilt u checken of u uw kerkelijke bijdrage al (deels) heeft overgemaakt? Alvast hartelijk dank daarvoor!

Bankgegevens:
Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder
NL48 RABO 0386 5679 56

Heeft u nog vragen over uw bijdrage, dan kunt u uiteraard altijd contact met mij opnemen.

Opbrengst collectes eigen gemeente maart, april, mei: EUR 327,65

Namens de kerkenraad,
Sietske Heeringa (☎ 06-22997827)

KERKDIENTEN IN BLOKZIJL

Dienst: Ds. Tom Rijken

Tijdstip: zo september 8 10:15

Dienst: Ds. Andries Bakker

Tijdstip: zo oktober 13 10:15

Cantatedienst in Grote Kerk Blokzijl

In samenwerking met PKN Blokzijl. Meer informatie volgt.

Tijdstip: zo november 3 15:30

Dienst: Ds. Andries Bakker

Tijdstip: zo november 10 10:15

Dienst: Ds. Andries Bakker

Tijdstip: zo december 8 10:15

Kerst in 't Lam

Ds. Andries Bakker, met medewerking van koor, Meer informatie volgt ter zijner tijd.

Tijdstip: zo december 22 19:30

In Memoriam T. de Groot-de Vries 1930-2018

Ik moet bekennen dat ik bij het insturen van de copy voor de vorige Beiaard in gebreke ben gebleven en onderstaand memoriam niet heb meegestuurd.

Daarvoor mijn welgemeende excuses.

Tjikke werd op 4 oktober 1930 in Terherne geboren als jongste van drie kinderen in een sociaal en doopsgezind actief gezin. Haar ouders hadden een slagerij.

Na de lagere school ging ze naar de huishoudschool, waar ze een grote vriendinnengroep had, waarmee ze ook op vakantie ging.

Na de huishoudschool is ze in de slagerij van haar ouders gaan werken.

In Terherne werd ze op 16-jarige leeftijd verliefd op Obbe, die acht jaar ouder was. Hij heeft nog twee jaar op haar moeten wachten, omdat haar ouders haar te jong vonden. Ze trouwden in 1951. Obbe werkte bij de Rijksdienst voor IJsselmeerpolders en volgde in zijn vrije tijd een architectenopleiding. Ze heeft hem daarin vrijgelaten en gesteund.

Na hun trouwen gingen ze aan de Smeden 1 in Emmeloord wonen. Het waren echte polderpioniers. In 1953 werd Ankie geboren en in 1957 Juul.

Ze raakten betrokken bij de Doopsgezinde Gemeente, waarvoor ze ook het orgel heeft bespeeld.

Toen ze in 1963 naar Dronten verhuisden sloten ze zich aan bij het Vrijzinnig Protestants Contact Centrum, omdat er geen Doopsgezinde Gemeente was, waar ze onder andere actief was op piano en orgel en als verbindende kracht in de Raad van kerken meedacht. In Dronten werd in 1966 Jacqueline geboren.

Het gezin verhuisde in 1973 naar Lelystad, waar Tjikke erg heeft moeten wennen.

De Vrijzinnige Gemeente in Lelystad bleek een hele andere te zijn dan die in Dronten en uiteindelijk werden ze weer lid van de Doopsgezinde Gemeente Noordoostpolder.

Nadat de dochters waren getrouwd, kregen ze kinderen en dat was een fase waarvan Tjikke heel erg heeft genoten. Ze was heel erg gesteld op haar kleinkinderen over wie ze ook graag vertelde als ik bij haar op bezoek was. En uiteindelijk werd ze ook nog overgrootmoeder van Yfke en Jasmijn.

Na het overlijden van Obbe, die ze heel erg heeft gemist, is ze verhuisd naar het appartement aan de Parkzijde, waar ze nog vier goede jaren heeft gehad. Ze legde er veel contacten en de mensen in de Uiterton, het huis waar haar appartement bij hoorde, waren erg op haar gesteld.

Uiteindelijk is ze in het bijzijn van haar kinderen overleden aan de gevolgen van een herseninfarct.

Tjikke de Groot, echtgenote, moeder, beppe, oerbeppe, vriendin: voor haar was de liefde erg belangrijk; de liefde die mensen ertoe aanzet goed voor elkaar te zijn.

Ik eindigde met een bewerking van 1 Korinthe 13 in een bewerking van Karel Eykman, omdat Tjikke zo in het leven heeft gestaan:

Al kon ik nog zozeer in prachtige preken
mijn redes afsteken
en wist ik wijze woorden op ieder gebied
maar had ik de liefde niet
dan was het toch meer
wat trommelgekletter
gezwets en geschetter
had ik de liefde niet.
Al blies ik trompet
hoog van de toren
al zong ik in koren
de sterren van de hemel, het hoogste lied
maar had ik de liefde niet
dan klonk het toch net
als toeters en bellen.
Ik had niets te vertellen
had ik de liefde niet.
Want liefde is echt
en liefde is aardig
is open, oprecht
en eerlijk, rechtvaardig.
't Is liefde die ziet
hoe opnieuw te beginnen
die ieder verdriet
ook de dood kan overwinnen. AMEN

Graddie Meijer

In Memoriam zr. Rie Dirkmaat-Bakker

21 maart 1928 – 16 april 2019

Ruim drie jaar na het overlijden van hun vader Auke Dirkmaat moesten hun kinderen en kleinkinderen ook afscheid nemen van hun moeder.

Rie was een kind van haar tijd: rust, reinheid en regelmaat waren voor haar belangrijk. Zo heeft ze eigenlijk haar hele leven geleefd. Ze hield er een strak dagschema op na: 's morgens eerst haar oefeningen en eten op vaste tijden. Na het overlijden van haar geliefde Auke, die haar houvast was, in 2016 heeft ze het aanvankelijk erg moeilijk gehad, maar heeft ze toch weer weten op te krabbelen.

Hoewel ze de deur niet meer uitkwam, wist ze bewonderenswaardig goed op de hoogte te blijven van wat er gaande was op het gebied van politiek, muziek en allerlei andere ontwikkelingen. Ze keek daarom veel televisie en heeft vermoedelijk alle afleveringen van Goede Tijden, Slechte Tijden gezien. Met de columns die ze graag las, zoals van Marjan Berk, vormde die serie voor haar een bron van informatie over de moderne tijd. Hieruit bleek haar enorme vindingrijkheid, die ze ook op andere terreinen tentoonspreidde, want wie zou er op het idee komen om een dergelijke serie als informatiebron te gebruiken? Een belangrijke eigenschap van Rie was haar trouw. Ze was trouw in het onderhouden van contacten en had vriendschappen van wel 80 jaar lang. Ze heeft altijd veel plezier gehad in haar tuin. Vroeger al toen de kinderen nog jong waren, verbouwde ze naast bloemen in de tuin ook allerlei fruit, dat ze inmaakte. Ook later heeft ze veel van haar tuin genoten en van de vogels die erin huisden. Hoewel ze een tuinman had, kon ze het toch niet laten zelf een takje te snoeien als het niet helemaal naar haar zin was. En ja, dan had ze vervolgens weleens pijn, omdat het lichaam niet meer kon wat de geest wilde.

De bijbeltekst moest hetzelfde zijn als die bij de uitvaart van br. Auke, omdat zr. Rie het zo gewild had. De tekst over het licht uit Joh. 8:12. Het licht dat voor leven zorgt. Het licht dat in het leven en werken van de familie Dirkmaat een grote en allesbepalende rol heeft gespeeld, omdat alles nu eenmaal alleen leeft en groeit dankzij het licht. In de tekst noemt Jezus zichzelf het licht van de wereld en zegt daarmee dat zijn bron hetzelfde is als dat van alle licht. Hij zegt ook daarmee ook dat hij net zo vanzelfsprekend en net zo nodig is voor het leven. Rie hield veel van haar kinderen, klein- en achterkleinkinderen. Hoe bijzonder is het dan dat er op de dag van haar sterven een achterkleinkind is geboren? Wat een prachtige symboliek in de Paastijd, waarin het gaat over nieuw leven! Ik denk dat ze het zelf ook prachtig zou hebben gevonden.

Het is de liefde die blijft.

Karel Eykman herschreef de woorden van 1 Kor. 13 als volgt: (Zie blz. 9)

Graddie Meijer

SCHULD en BOETE

Er zijn van die dagen, dat alles wat in het verleden mis is gegaan, later, ongelukkigerwijs en onvermijdelijk, nog eens samen valt op één zo'n rampzalige dag. Om het er nog 'es lekker in te wrijven. Van die dagen, waarbij je met gebogen hoofd door het leven gaat en vooral niks zegt, want alles valt verkeerd: wie geschoren wordt moet stilzitten!

Zo'n dag was woensdag. En het begon toch zo goed om 9 uur, met een heerlijke massage door Marjanne. Nou ja, heerlijk, ze pakt je flink aan, maar allemaal voor het goede doel, zullen we maar zeggen.

Maandag a.s. zouden we met alle kinderen en kleinkind naar Ootmarsum gaan om te fietsen. Wij huren het huisje, zij komen, wanneer het uit komt. Dus de één zou op woensdag al komen, de ander op vrijdag enz.

Ik zat al een beetje in de zorgmodus, voor zover dat bij mij mogelijk is, en sprintte 's middags op mijn fiets met roze bloemetjes en een door Jan bevestigde koker(voor mijn stokken, voor u weet wel, mijn rug) naar Etos om nog iets te halen. Ik zette vlug-vlug de fiets vóór de winkeldeur tegen een paal en liep snel naar binnen, vergetende de fiets op slot te doen. Het was écht een heel klein boodschapje, dus ik was zo weer buiten en zocht wat verdwaasd naar mijn fiets.

Links in mijn ooghoek ontwaarde ik een jong meisje, 15 jaar?, met zuurstokroze haartjes en een skateboard, zittend aan een tuintafel. Ze keek me ongerust aan en ik had het meteen in de gaten: hier is iets heel erg mis.

Ze had het zien gebeuren, vertelde ze en vroeg zich af wat roze bloemetjes deden bij een getinte man, die geen Nederlands sprak. Maar nu wist ze het. Gestolen dus. En nee, ze had niets durven doen.

Inmiddels was haar vriendje gearriveerd, een leuk joch met grasgroen haar en ook een skateboard. Ze waren lekker in de zon op het plein aan het skaten geweest en aten een ijsje. Hij hoorde van de rampspoed, keerde meteen zijn skateboard om en riep: ik ga er achteraan mevrouw!! Een moedige daad. Maar van deze stoere actie kwam hij helaas onverrichterzake terug.

Toen moest ik Jan bellen. Daar keek ik bepaald niet naar uit, trouwens mijn smartphone lag thuis.. De groene skater bood onmiddellijk zijn mobieltje aan. Alleraardigste kinderen!

Jullie snappen, dat was niet best toen, door die telefoon. Daar kwam bij, dat ik een paar dagen geleden ook al een deuk in de auto had gereden , waarvan Jan nog niet helemaal was hersteld. De auto trouwens wel.

De groene skater luisterde geïnteresseerd naar dit eenzijdige, verhitte gesprek en ik voelde een diepe, diepe SCHULD!!

Om een lang verhaal kort te maken, Jan kwam stomend op zijn fiets naar de Etos gereden. Het groen en roze stelletje nam eerbiedig enige afstand maar bleef binnen gehoorsafstand, want zoiets wilden ze niet missen!! We bedankten ze voor hun hulpvaardigheid en wisselden tel.nrs uit.

Het was te laat voor de politie en we belandden bij de fietsenmaker voor een leenfiets. Die had dit blijkbaar vaker bij de hand had gehad, helaas, en adviseerde ons dringend de weg naar het AZC te volgen.

Zo kwamen we, na onderweg geen fietser met roze bloemetjes gezien te hebben, op het AZC aan. Bij de receptie deden we enigszins stotterend ons verhaal, want je wilt niet stigmatiserend zijn en welke woorden gebruik je dan wel en welke juist niet! Het ligt allemaal zo gevoelig, voor je het weet ben je een racist. De beveiligers, met wie we spraken, waren trouwens alleraardigst.

Eenmaal thuis ging om 8 uur de telefoon: het AZC!!!! Om half 8 was een bewoner doodgemoedereerd langs de receptie gereden op een fiets zónder roze bloemetjes (dat wel) maar mét de stokkenkoker, die onmiddellijk was gesignaleerd door de beveiligers.!! Hij had nog vrolijk 3 uur rond gereden op mijn dure e-bike! Hij werd meteen aangehouden.

Ik besepte dat ik onverdiend, ongehoord veel mazzel had gehad.

Nu zou je denken, eind goed, al goed, dief in de bak, einde van dit verhaal en Jan trekt weer bij. Maar nee, zo ging het niet helemaal. Jan was nog niet klaar! Jan ging tot de bodem!

Mooi, dat die fiets terug was, maar alles was begonnen met een zeer slechte karaktereigenschap van mij: Ik was ontoelaatbaar laks, ik deed een peperdure fiets niet op slot!! Het ergste was: dit was niet de eerste keer, nee dit was een houding!!! Een chronisch foute, nonchalante, lakse en verregaande naïeve houding!!! Had ik ook niet een paar keer vergeten, de huisdeur op slot te doen? Dat vond hij van een verontrustende, ongekende domheid. Helemaal verkeerd

gebakken!! En erger nog, enig rationeel zelfinzicht (met nadruk op het woordje rationeel!) was zoals gewoonlijk ook weer ver te zoeken. Hij had me het liefst ingeruild.

Mijn kinderen verraste dit totaal niet meer. Volgens hen moest dit wel een keer gebeuren. Ze herinnerden mij er fijntjes aan dat ik regelmatig rechts ipv links af sloeg als ik ze met de auto naar school moest brengen, onder invloed als ik was van de liedjes, die ik die ochtend moest aanleren. Ook wisten ze nog smakelijk te vertellen van de aangebrande aardappelen, als ik weer eens in een flow zat van een creatieve muzikles en Daan memoreerde ook nog even opgewekt over het inmiddels beruchte schoolreisje, waarbij ik hem had laten staan!! Ik was vergeten hem op te halen. Het schuldgevoel was levenslang.

Ik vond ondertussen, dat ik het zwaar had, met al die appende en krakelende familieleden en snakte naar een beetje inleving en empathie. Die kreeg ik alleen van de beveiliging en de fietsenmaker en later van buurman Roel. Daar moest ik het mee doen, zucht.

Op medeleven, laat staan mededogen (mooi doopsgezind woord) heb je geen recht meer, vindt Jan, als je voor je ogen zoveel geld ziet verdampen. Snap ik. Maar, gaat hij dan somber verder: Doopsgezinden geven nu eenmaal niet om geld: te materialistisch. (sorry mensen, waar hij dat nu weer vandaan heeft!?!?). Maar begrijp ik het nu goed? Is dit allemaal toch niet mijn schuld, maar die van de Doopsgezinde Gemeente, die mij gehersenspoeld heeft met geloof in het goede van de mens, met open deuren zonder sloten en ruimte voor iedereen?! Waar je je fiets nog zonder slot tegen een paal kunt zetten!?

Maar gelukkig schijnt inmiddels ook bij de fam. Stienstra weer de zon.

Jan is weer zijn lieve, leuke, ruimdenkende zelf, ikzelf heb heel wat geleerd, de Doopsgezinden zijn tóch één grote, aardige familie en de kids zien ook mijn leuke kanten weer (Je beleeft nog eens wat met zo'n moeder). En het allerbelangrijkste: ze mogen me weer haha!

Er klinkt zo af en toe nog wel een schimpscheut, maar dat is de BOETE, die nog een maand gaat duren, zegt Jan. Dan krijg ik absolutie.

God vergeeft eerder!

HENNY

Naschrift 1. Mocht u denken, dat ik er in dit gezin onderdoor ga, het tegendeel is waar. Ik mag graag wat overdrijven. En Jan is gewoon een hele lieve man, die hoogst zelden overigens, heel erg boos kan worden.

Naschrift 2.: Zoals misschien enkelen van jullie weten geef ik taaltes aan vluchtelingen en die komen ook uit het AZC. Ik hecht eraan om jullie te laten weten, dat ik vaak heel bevlogen en ijverige leerlingen heb, die zoiets, als beschreven in het bovenstaande, nooit zouden doen. M.a.w. ik heb best veel goede ervaringen met vluchtelingen uit het AZC.

Naschrift 3. We kregen een mail van de politie. Behalve een aantekening op zijn status, doen ze, volgens een afspraak met het OM, verder niets met deze diefstal. Er zijn belangrijker zaken. En dat snap ik, moet ik de fiets maar op slot doen. Goed om te weten: Het AZC zit boven op dit soort vergrijpen en let heel goed op.

WOODBROOKE 3-6 JUNI

Met 14 doopsgezinde collega's togen we op verschillende wijzen naar het quakercentrum in Woodbrooke naar welk voorbeeld in 1925 Mennorode is opgericht. De reis voltrok zich op diverse wijzen: per trein, per busje en boot en per vliegtuig. Vanwege de gevolgen van de hernia, waaraan ik na de zomer zal worden geopereerd, koos ik voor de laatste optie.

We kwamen op maandagmiddag aan en doken direct de cursus in. We kregen een training 'Soul of leader'; de ziel van de leider van Margaret Benefiel. Benefiel is een Amerikaanse die zich bezighoudt met organisaties en spiritualiteit. Ze geeft trainingen aan managers, voorgangers en directeuren over leiderschap vanuit een diepere laag. Ze brengt leiders in verbinding met de vraag: waar gaat het echt om.

Ze gaf de training vanuit (haar) Quaker spiritualiteit. Dat betekent dat stilte en vertrouwen op de Heilige Geest een belangrijke rol speelt. Volgens haar gaat leiderschap vanuit spiritualiteit er om dat je je bewust wordt wat God aan het licht wil brengen. Dat je ontvankelijk wordt voor wat zich wil openbaren en dat je daarbij aansluit. In die spiritualiteit is veel plaats voor de stilte.

We leerden o.a. een methode voor geestelijke onderscheiding. We moesten allemaal een vraagstuk vanuit ons leven in brengen waar we een antwoord op wilden. In kleine groepjes gingen we in verschillende rondes erover met elkaar in

gesprek. Maar niet zomaar 'in gesprek'. Elke keer waren we eerst stil. En degene die zijn probleem inbracht moesten we in 'prayer-full-attention' houden. Voor ons doopsgezinden is die stilte, dat gebed, niet vanzelfsprekend, maar het helpt om je echt op de ander te richten en te luisteren, waardoor de communicatie veel effectiever was en het gesprek eerder tot de kern van het probleem kon doordringen.

Zo kregen we meer tools, technieken, aangereikt en altijd was er ruimte voor de stilte en het gebed.

En toch was het niet vaag of zweverig.

Het was goed om zo een aantal dagen met collega's weg te zijn en te leren in een omgeving die ons niet eigen was en toch weer wel. Iedere morgen was er een dagopening en 's avonds een dagsluiting met vooral veel stilte en soms werd er iets gezegd of gezongen. Op woensdagavond was het onze beurt om de avondsluiting, epilogue, te verzorgen. Br. Jelle Waringa, die naar de dagopening was geweest en daar iemand hoorde zeggen, dat je nooit bang voor God hoeft te zijn, had een Taizé-lied uitgekozen dat daarop voortborduurde. 's Middags hebben we het gauw vierstemmig ingestuurd om het 's avonds ten gehore te brengen tot grote vreugde van onszelf en de anderen.

Donderdagavond om 11 uur was ik weer thuis. Het was erg vermoeiend, ook al omdat alles in het Engels was, ook de gesprekken aan tafel met andere gasten van het huis, maar zeer de moeite waard.

Graddie Meijer

Selig sind die Humorvollen

JUBILEUM FAMILIE BRUIN

- Beste broeders en zusters,
- Het is bijna 10 jaar geleden dat onze ouders Janke en Marten Bruin-Oostenbrug hun gouden huwelijk vierden. Hun diamanten huwelijk dit jaar willen ze dan ook niet ongemerkt voorbij laten gaan.
- Daarom houden zij op zondag 22 september a.s. van 15.00 uur- 17.00 uur een receptie in de zalen van de Meenthehof, te bereiken via de middelste ingang. Het gebouw is gelegen aan de Westercluft, 8332 AZ te Steenwijk.
- U bent hier allen van harte voor uitgenodigd.
- Iets meenemen is niet nodig, uw aanwezigheid is cadeau genoeg.
- Afke, Hanna en Henk Bruin
- Contactadres:
Afke Bruin
César Franckstraat 19d 8916 HE Leeuwarden
☎ 058-2131848 ✉ afkebruin@hetnet.nl

Uitnodiging broederschapsdag 6 oktober 2019

Op zondag 6 oktober 2019 organiseert de Doopsgezinde gemeente Noordoostpolder de broederschapsdag van de Ring Zwolle waarvoor u van harte wordt uitgenodigd.

Wij verwelkomen u graag op een bijzondere locatie:

Museum Schokland / Middelbuurt 3 / 8319 AB Schokland (Tussen Ens en Nagele)

We beginnen deze dag met een **interactieve kerkdienst om 10.00 uur** in het prachtige oude kerkje. Het thema is: "Een lot uit de loterij".

Na de koffie wordt er een rondleiding georganiseerd waarin u alles te weten komt over het voormalige eiland Schokland. Bent u slecht ter been dan is het mogelijk om tijdens de rondleiding in het restaurant te verblijven.

Voor de kinderen is er een apart programma.

We sluiten de dag af met een gezamenlijke lunch en de verwachting is dat we rond 14.15 uur weer huiswaarts gaan.

De kosten voor deze dag bedragen € 15 Euro per persoon. Kinderen zijn gratis.

Opgave graag uiterlijk 22 september bij de secretaris van DG-NOP via e-mail jan.a.kuipers@gmail.com

We verheugen ons erop u te ontmoeten! Heeft u een Museumjaarkaart? Neemt u deze dan mee..

EENZAAMHEID... WAT IS HET?

Toen mevrouw B in het verpleeghuis kwam wonen, gingen bij het zorgteam alle alarmbellen rinkelen. Uit de anamnese bleek dat mevrouw B helemaal geen verwanten meer had, dat haar vrienden al lang geleden waren overleden en dat er met de burens geen contact was. Kortom: mevrouw B moest wel vreselijk eenzaam zijn.

Alles wat we aan sociale hulptroepen in het verpleeghuis hadden, werd gemobiliseerd: het verzorgend team schakelde mij als geestelijk verzorger in, met het verzoek met mevrouw B wekelijks gesprekken te voeren ‘want zij heeft helemaal niemand!’ Ook werd de psycholoog ingeroepen voor therapie met betrekking tot het omgaan met mevrouws eenzame situatie, de maatschappelijk werker werd gevraagd om over mevrouws financiën te spreken (en ondertussen te proberen ook een meer persoonlijk contact te leggen) en een bezoekerwilliger werd aangevraagd.

Mevrouw B werd ingeschreven voor het volledige activiteitenprogramma en in het zorgteam werd besproken welke medebewoner een goede ‘match’ zou kunnen zijn voor mevrouw B, in de hoop dat er een duurzaam en bevredigend contact tussen beiden tot stand zou komen.

In de weken die volgden bleek dat mevrouw B alle contact vriendelijk maar beslist afwees. “Want” zo zei ze “ik heb een goed en rijk leven gehad, nu leef ik al jaren alleen en dat red ik prima. Van al die contacten word ik alleen maar erg moe. Geef mij mijn tv, mijn parkiet, mijn herinneringen en mijn breiwerk, dan ben ik een gelukkig mens”.

En zo gebeurde het. Het enige waar zij met wat gemopper mee instemde was het werven van een mentor, die voor haar dagelijkse behoeften zou zorgen.

Ook was een bewindvoerder aangevraagd om haar financiële zaken te behartigen, maar die hoefde ze wat haar betreft niet te ontmoeten.

Wat hadden wij ons vergist. Vergist op basis van aannames over eenzaamheid, namelijk dat alle mensen met weinig contacten vanzelfsprekend ook eenzame mensen zijn. En als ze dan ook nog eens oud zijn..... Andersom is het ook niet zo dat mensen met veel contacten per definitie niet eenzaam zijn of dat eenzaamheid onder jongeren niet voor zou komen.

Uit: Dichter bij Eenzaamheid van Annemarie Roding-Schilt

ALTERNATIEVE VAKANTIE

Nadenken over de gevolgen van de klimaatverandering wilde Marjolein wel, er waar mogelijk iets aan doen ook, maar niet zonder eerlijk naar zichzelf te zijn. 'Minder vlees eten zit al in ons systeem, de auto deel ik al jaren met mijn man, het vliegtuig heb ik soms echt nodig voor een congres, de aanschaf van zonnepanelen en de gewoonte om korter te douchen, is goed voor het milieu, maar vooral voor onze portemonnee.'

Hoe veranderde je dat andere klimaat?

'Eens een jaartje niet naar het buitenland op vakantie gaan en komende zomer eens niet naar ons vakantiehuisje op de Veluwe?' De vragen bleven maar komen, Marjolein pakte de fiets, reed over kronkelige paden en langs de liefste boerderijtjes, stond een uurtje later met haar fiets aan haar hand oog in oog met een paar koeien achter een sloot met schrikdraad en dacht: ik wist amper dat we in zo'n mooie omgeving wonen, waarom blijven we deze zomer niet gewoon een keertje thuis en gunnen we onze buurman Pieter-Bas en zijn gezin niet eens een verblijf in ons vakantiehuisje?

Marjolein was gisteren zo geschrokken van de wallen onder de ogen van Pieter-Bas' vrouw, als zzp'er was hij arbeidsongeschikt geraakt maar onvoldoende verzekerd, zij konden nooit eens weg terwijl Marjolein geeneens zin had om haar koffer voor de zesde keer dit jaar te pakken. Ze sprong weer op de fiets en wist niet hoe snel ze het aan haar man moest voorleggen. Hij was even later niet onverdeeld enthousiast, vooral bang voor de reactie van de kinderen, maar tot hun grote verrassing zeiden ze na even morren: 'Nou goed dan.'

Ze gingen het meteen aan de burens vertellen. 'Als jullie willen mogen jullie komende zomer tien dagen in ons huisje op vakantie en jullie krijgen onze auto ook mee.'

De jongste buurjongen viel even stil, 'nee, nee, is het echt waar' en kneep zijn vader in zijn arm en zag hoe zijn moeder snel een zakdoek pakte.

Half juli, op een vrijdagmorgen, overhandigde Marjolein de sleutel van hun auto aan Pieter-Bas' vrouw en leverden Marjoleins kinderen hun smartphone niet zonder commentaar in.

Al duurde het even, de thuisblijvers genoten algauw op de fiets of lopend van hun omgeving, deden spelletjes, lazen een boek, kookten samen, voerden na een ruzietje over hun internetvrije dagen een goed gesprek, gingen de laatste avond naar het pannenkoekenhuis en liepen zingend in de regen terug.

Toen Pieter-Bas en zijn gezin de volgende dag de sleutel weer inleverden, zagen ze er uitgerust uit. Aan hun gezichten af te lezen, wilden de kinderen volgend jaar graag weer naar de Veluwe.

Zodra zij naar huis waren, vroegen Marjoleins kinderen hun smartphone terug en beloofden ze 'm voortaan wat vaker weg te leggen.

Marjolein keek haar man aan. 'Hoe werken we structureel aan een beter klimaat?' Nooit meer een verre reis maken, vonden ze te ver gaan, ze wilden hun kinderen aan een andere cultuur laten proeven, maar ze konden voortaan het vliegtuig best eens voor de trein inruilen. En al realiseerden ze zich dat ze er zelf nog steeds weinig voor hoefden te laten en dat het slechts een druppel op de steeds gloeiender aarde was, bewuster nadenken over hun keuzes was een goed begin.

Christine van Reeuwijk

EXISTENTIE

Onder de hanenbalken van de tijd
ontdoe ik mij van nodeloze spinsels
ik wens duidelijkheid
gelijk een zolder die wordt opgeruimd
zo maak ik scheiding tussen plus en min
creëer ik ruimte in de leegte
voor mijn bagage door dit leven
waarin de eindigheid is meegeteld

existentie
wordt concentratie
in essentie –

Oeke Kruythof